

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੰਵਾਂ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼: ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

Jeff Pippenger
2024-02-29

1888 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਐਲਡਰਜ਼ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਸਮੇਤ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਝੂਠਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਪ ਦੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਟਾਲ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪੀ ਫਿਰ ਜਾਦੂਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਅਤੇ 1957 ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕੇਵਲ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਕ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਉਦਾਹਰਨ ਨਹੀਂ। 1888 ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਿਆ।

“ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਿਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਆਤਮਾ ਪਾਵਾਂਗਾ।” ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੇਤੂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰਗਰਮੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉੱਠ ਖੜੀਆਂ ਹੋਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਹਿਰੀ ਚਲਾਹਟ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਕੇਵਲ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਨੰਤ ਬਲੀਦਾਨ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੁੜ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੜ ਰਚਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ....”

“ਮਸੀਹ ਉਹ ਸੀੜੀ ਹੈ ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪੌੜੀ ਅਤਿ ਉੱਚੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੀੜੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਉੱਤੇ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੀੜੀ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਫੜੇ ਰਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਸੀਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲਈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ, ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ....”

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਡਿੱਗਣ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਕ ਪਲ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਪ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਤੀਜੇ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦੂਤਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਅੱਗੇ ਨਿਰੰਤਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਈਏ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਫਰਜ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਇੱਕ ਵੀ ਹਟ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਐਸੇ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਤੁਰ ਪੈਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹਰ ਇਕ ਲਈ ਆਸ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ—ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾ ਕੇ।”

“ਇਹ ਬਣਾਵਟੀ ਨੇਕਨਾਮ ਧਰਮ, ਜੋ ਪਾਪ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਪਾਪੀ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਏਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹ ਰਾਹ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਹ ਲੋਕ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੈਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਨਾੜੀ, ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਾਣ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ...”

“ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਦੀ ਧਨ-ਸੰਪਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਵੇਗੀ।” Selected Messages, book 3, 155.

ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਝੂਠੇ “ਨੇਕਨਾਮ-ਨੇਕਕਾਰ ਧਰਮ” ਨੂੰ 1957 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ “ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ।” ਸਲੀਬ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,” ਕਿਉਂਕਿ “ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਅਨੰਤ ਬਲੀਦਾਨ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੁੜ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।”

1957 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਉਹ ਬੀਜ ਜੋ 1863 ਵਿੱਚ ਬੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਫਿਰ 1888 ਵਿੱਚ ਅੰਕੁਰਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1919 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕ (The Doctrine of Christ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿੰਜਿਆ ਗਿਆ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫਲ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਐਲਾਨ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ “ਧਰਮੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ” ਹੁਣ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ” ਦੀ ਉਹ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਨਾਲ ਭੇਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ 1856 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲ੍ਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1888 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ ‘ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬਗਾਵਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਉਹ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਘੜਤ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਸੀ, ਜੋ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

“ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ” ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਜੇਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤ੍ਰ “ਘੋਸ਼ਿਤ” ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ “ਅਸਲ ਵਿੱਚ” ਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੇਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਆਰੋਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰੀਕਰਨ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੀਕਰਨ ਕੇਵਲ ਦੋ ਅਜੇਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕੋ ਕੰਮ ਦੇ ਦੋ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਸਾ ਦਾ ਓਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਰਹ ਦੇ ਬਰਾਵਤੀਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ 1856 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ 1888 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ 1957 ਵਿੱਚ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਮੁਕਤੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬਿਓਲੋਜੀ ਵਜੋਂ ਸਰਵਜਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਗਾਤਾਰ ਬਰਾਵਤ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਜੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?”

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, “ਜੇ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ।” ਇਹ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਛਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਲਾਉਦੀਕੀਆ (ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਸੀਹ ਲਾਉਦੀਕੀਆਂ ਨੂੰ “ਦਇਆਯੋਗ, ਅਤੇ ਅਭਾਗੇ, ਅਤੇ ਕੰਗਾਲ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਨੰਗੇ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ “ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।” ਅਤੇ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਹਨ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਡਟੇ ਰਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਪੰਦਰਾਂ, ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਤੋਂ ਇਕੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ “ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਵੱਲ ਮੁੜ ਨਾ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ “ਮੂੰਹ” ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਉਹ “ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਏ (ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ), ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਜੇ ਹਾਲਤ ਸੀ, ਉਹ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਵੇਲੇ ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਕ “chosen generation” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ।

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਰਾਜਸੀ ਜਾਜਕਾਈ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋ; ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਹਿਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਅਦਭੁੱਤ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ; ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਦਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:9, 10.

ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ “ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵੇਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਸੀ।

ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਭਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 12:34.

ਜੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ “ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ” ਹੈ, ਜੋ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਰੋਗਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵ। ਜੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ

ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦਾ ਮੱਥਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੱਚੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੁਰਸ਼ ਸੁਰਜ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਧਾਰਣ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

“ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੀ ਛਾਪ ਨਾ ਲੈਣ। ਇਸ ਛਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਉਹੀ ਫੈਸਲਾ ਅਪਣਾਵੇ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹਨ।” Review and Herald, July 13, 1897.

ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੈ। ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਪ ਸੱਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਸੰਸਾਰੀ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲੱਭਣ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਉਪਰੰਤ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ—ਰੋਮ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ—ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਅਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਈ ਗਈ।” The Great Controversy, 50.

ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ” ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰਖ, ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਫਿਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ—ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ—ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ। ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ।

ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤ, ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਮਸੀਹ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਵਾਅਦਾ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ, ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੋਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਨੁਖ, ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਤੋੜ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਲੇਟਣ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਦੀਵਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਨਿਆਂ, ਦਇਆ-ਭਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਅਤੇ ਕਰੂਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਜਾਣੇਗੀ।”

“ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗੇ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਨਾਜ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਦਾਖਰਸ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਜ਼ਰੇਲ ਨੂੰ ਸੁਣੇਗੇ। ਅਤੇ

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਜਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਾ ਹੋਈ ਸੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਦਇਆ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨਾ ਸਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹੈਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਂ।' ਹੋਸ਼ਿਆ 2:14-23।"

"ਉਸ ਦਿਨ,... ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਬਚਿਆ-ਖੁਚਿਆ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਲੋਕ,... ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆਸਰਾ ਰੱਖਣਗੇ।' ਯਸਾਯਾਹ 10:20. 'ਹਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਗੋਤ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ' ਵਿੱਚੋਂ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, 'ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।' ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ 'ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ।' ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਫੰਧੇ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਇਆ ਦੇ ਸਮਾਰਕਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਦਿਵਿਆ ਆਗਿਆ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ 'ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:6-7, 12."

"ਵੇਖੋ, ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹਲ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੱਢਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆ ਘੇਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਗੂਰ ਰੌਦਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਬੀਜ ਬੀਜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਮਿੱਠੀ ਦਾਖਮਧੂ ਟਪਕਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਟਿੱਬੇ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਬੰਧਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਿਆਵਾਂਗਾ [ਉਲਟ ਦਿਆਂਗਾ], ਅਤੇ ਉਹ ਉਜੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਲਗਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਧੁ ਪੀਣਗੇ; ਉਹ ਬਾਗੀਚੇ ਵੀ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੋਪ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਖਾੜੇ ਜਾਣਗੇ, ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮੋਸ 9:13-15।" Review and Herald, February 26, 1914.

ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

"ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ,—ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਰਥੀ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਲਾਕੀ 3:1-3 ਉਧਰਿਤ।" The Desire of Ages, 161.

ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਪਾਪੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ।

"ਨਬੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੇਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਰਾਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ' (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1, 2)। ਇਹ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਦ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ' (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8)। ਉਹ ਮਦਦ ਕੀ ਹੈ?—ਉਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸਬਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਏਦਨ ਵਿੱਚ ਹਵਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ—ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੁਭਾਵਿਕ ਅਮਰਤਾ। ਅਜੇਹੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਭੁੱਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਣਾਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ' (ਮੱਤੀ 15:9)।"

"ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ-ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਬੇਅਦਬੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਤੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ

ਸੁੱਧੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੱਦਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, 'ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ' (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ' (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:4, 5)।" Selected Messages, book 2, 118.

ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਦੂਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ। ਆਪਣੀ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਕਿ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਆਰੰਭ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ।

ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਲਹੂ ਵਹਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਕੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਕੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਜਾੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਪੱਕੀ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਜਾੜੀ ਹੋਈ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:26, 27।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸਫ਼ਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀਆਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਖਮੀਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। 'ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ੁਲਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਛਲਵਾਨ ਹੈ।' ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਲਈ ਟਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁਪ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਅਨਿਆਇ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਦਮ ਦੇ ਹਰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਹਰ ਧੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਮਾਰਗ ਅਪਣਾਉਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਆਪਣੀਆਂ ਧੂਪਦਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਅੱਗ ਰੱਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ?"

"ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਤ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 'ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਲੂਣ ਹੋ; ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਆਪਣਾ ਸੁਆਦ ਗੁਆ ਬੈਠੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਨਮਕੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਉਹ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਂਦਿਆ ਜਾਵੇ।''

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗ ਉੱਠਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਾ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਤੱਥ ਰੱਖਣੇ ਪੈਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਲਤ ਬਦਲਣੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਣਪਰਿਵਰਤਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦਾਊਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ, 'ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।'' Special Testimonies, 30, 31.